Lietas Nr. 11370064014
Lietas arhīva Nr. K07-0077-15/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2015.gada 5.jūnijā

Aizkraukles rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Baltmane-Zepa
ar tiesas sēdes sekretāri G.Volkmani,
piedaloties prokurorei D.Morevai,
aizstāvim zvērinātam advokātam R.Zeseram,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2014.gada 31.oktobrī ap plkst.00.05 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, ieradās /pers. B/ īpašumā /adrese/ kur pagalmā esošās piemājas kūts priekštelpā ievēroja 40 litru tilpuma alumīnija kannu, kuru nolēma nozagt. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, mantkārīgu tieksmju vadīts, slepeni nozaga no kūts priekštelpas /pers. B/ piederošo 40 litru tilpuma alumīnija kannu 10 EUR vērtībā, nodarot par šo summu cietušajai /pers. B/ mantisko kaitējumu.

Nozagto kannu /pers. A/ nogādāja līdz savai dzīvesvietai /adrese/, kur to 2014.gada 31.oktobrī plkst.17.25 izņēma policijas darbinieki.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais savu vainu atzina pilnībā visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi.

Prokurore izteica viedokli, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu izvirzītajā apsūdzībā un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Tiesas sēdē apsūdzētajam izskaidrota pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālā būtība un sekas.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas noteikumiem (*sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopoto tiesu praksi noziedzīgo nodarījumu kvalificēšanā, ja lieta izskatīta bez pierādījumu pārbaudes, 2013.gads, 6.lpp.*) un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, lietā ir pierādīts apsūdzētā vainīgums. Apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 520.pants.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, tad, ievērojot Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajā daļā noteikto, šajā spriedumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešās daļas nosacījumiem tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī bija sodīts 11 reizes, sodāmība saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta nosacījumiem nav dzēsta. Apsūdzētais administratīvi sodīts vairākas reizes *(lietas 26.-30.lapa)*. Pļaviņu novada domes raksturojumā norādīts, ka domes rīcībā nav ziņu par /pers. A/; apsūdzētais nav deklarējis adresi /adrese/ administratīvajā teritorijā. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka vainu atzīst, nedomājis, ka tā sanākšot.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgā nodarījuma recidīvu, kas norādīts lēmumā par krimināllietas nodošanu, ar ko apsūdzētais iepazinies 2014.gada 25.novembrī (*lietas 37.lapa*). Par šī atbildību pastiprinošā apstākļa esību tiesa pārliecinājās, iepazīstoties ar lietā esošajiem pierādījumiem, sagatavojot krimināllietu iztiesāšanai tiesas sēdē bez pierādījumu pārbaudes, kā to noteic Kriminālprocesa likuma 491.pants.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializētu sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*sk. A.Judins. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Nosakot sodu apsūdzētajam par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem, uzskata sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 38.panta pirmo daļu brīvības atņemšana ir personas piespiedu turēšana ieslodzījumā. Krimināllikuma 38.panta otrā un $2.^1$ daļa noteic, ka īslaicīgu brīvības atņemšanu noteic uz laiku no 15 dienām, un to var noteikt likumā īpaši paredzētos gadījumos.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad apsūdzētais ir vairākas reizes tiesāts. Pašreiz atrodas apcietinājumā citā lietā. Apsūdzētājam pirms tam bijis noteikts sods piespiedu darba veidā, brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti, taču apsūdzētais nav spējis atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, turklāt šo noziedzīgo nodarījumu izdarījis nosacīti noteiktās brīvības atņemšanas laikā. Tiesas ieskatā sods nosakāmas īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, tā garantējot, soda mērķa sasniegšanu; šis soda veids ir atbilstošs apsūdzētā personībai.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošais apstāklis, konstatēts viens apsūdzētā atbildību pastiprinošais apstāklis. Tiesa uzskata, ka īslaicīga brīvības atņemšana ir nosakāma uz trīs mēnešiem, ievērojot konstatēto apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli, kas ir arī pamats samazināt prokurores prasītā soda apmēru.

Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētajos gadījumos.

No apsūdzētā /pers. A/ par labu valstij piedzenami procesuālie izdevumi, kas saistīti ar aizstāvja R.Zesera piedalīšanas kriminālprocesā pēc norīkojuma 47,67 EUR apmērā, jo tiesa nekonstatē kādu no Kriminālprocesa likuma 368.pantā norādītajiem pamatiem notiesātā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas.

Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav piemērots. Tā kā tiesai nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad drošības līdzekļa piemērošanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.panta trešo daļu nav pamata.

Lietiskais pierādījums – 40 litru tilpuma tukša alumīnija kanna, kas glabājas pie cietušās /pers. B/,

saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, atdodama cietušajai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētajam nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.- 530.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Drošības līdzekli /pers. A/ nepiemērot.

Brīvības atņemšanas soda izciešanu skaitīt no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus 47,67 EUR (četrdesmit septiņu *euro* un 67 centu) apmērā, kas saistīti ar zvērināta advokāta R.Zesera piedalīšanos kriminālprocesā pēc norīkojuma.

Noteikt personai A. labprātīgu izpildes termiņu sprieduma daļā par procesuālo izdevumu piedziņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietisko pierādījumu – 40 l tilpuma tukšu alumīnija kannu - atdot cietušajai /pers. B/.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 9.jūnijā.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa